یادداشت

تهدید خاموش توسعه اقتصادی

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

هدررفت منابع حیاتی زندگی مانند آب، نان، انرژی و سوخت، تهدیدی خاموش برای اقتصاد محسوب می‌شود، با این حال پیامدهای آن در سطح خرد و کلان کمتر مورد توجه قرار گرفته است. مصرف بی‌رویه و مدیریت ناکارآمد این منابع هزینه‌های مستقیم خانوارها را افزایش و توان نظام اقتصادی را کاهش می‌دهد. اسراف در هر یک از این حوزه‌ها باعث ایجاد زنجیره‌ای از مشکلات اقتصادی می‌شود که جبران آن دشوار و پرهزینه خواهد بود و پیامدهایش در بازار، تولید و رفاه عمومی محسوس است.

مصرف نادرست آب نمونه‌ای روشن از اسراف است و در کشوری با محدودیت‌های منابع آبی مانند ایران ما، آثار اقتصادی آن به وضوح دیده می‌شود. بخش عمده‌ای از آب مصرفی در کشاورزی و صنعت بدون بهره‌وری واقعی هدر می‌رود و بهره‌وری پایین در شبکه‌های آبیاری موجب افزایش هزینه تولید و توزیع آب می‌شود. این وضعیت به افزایش هزینه‌های تولید محصولات کشاورزی و فشار بر بازار مواد غذایی می‌انجامد و قیمت نهایی کالاهای اساسی را بالا می‌برد. هدررفت آب منابع مالی دولت را نیز محدود می‌کند و سرمایه‌ای که می‌توانست صرف توسعه زیرساخت‌ها، اشتغال و ارتقای بهره‌وری شود، برای جبران ضایعات مصرف می‌شود. در شرایطی که جمعیت در حال افزایش و تقاضا برای محصولات کشاورزی و صنعت انرژی‌بر است، هر میزان اسراف در منابع آبی، توان تولید و امنیت غذایی کشور را کاهش می‌دهد.

هدررفت مواد غذایی و نان نیز از مصادیق آشکار اسراف است که اثر مستقیم بر اقتصاد دارد. تولید غذا نیازمند سرمایه، نیروی انسانی و انرژی است و هر میزان هدررفت آن، نابودی این منابع را در پی دارد. ضایعات مواد غذایی در سطح خانوار و شبکه توزیع فشار بر قیمت‌ها را افزایش می‌دهد و وابستگی به واردات محصولات کشاورزی را بیشتر می‌کند. اسراف نان و خوراکی‌های اساسی منابع ملی را از چرخه اقتصادی خارج می‌کند و فرصت توسعه کشاورزی، بهبود زیرساخت‌ها و تقویت تولید داخلی را محدود می‌سازد. کاهش این نوع هدررفت موجب ثبات بازار، کنترل تورم و حفاظت از سرمایه ملی خواهد شد و اثرات مثبت آن بر اقتصاد کشور ملموس خواهد بود.

مصرف انرژی نیز عامل تعیین‌کننده‌ای در پویایی اقتصادی است. اسراف در گاز، برق و بنزین هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم سنگینی بر اقتصاد تحمیل می‌کند. هر میزان مصرف اضافی سوخت، نیاز به واردات بیشتر یا افزایش تولید داخلی انرژی را افزایش می‌دهد که مستلزم سرمایه‌گذاری‌های هنگفت و استفاده از منابع محدود است. این افزایش هزینه‌ها نهایتاً به قیمت کالا و خدمات منتقل می‌شود و تورم را تشدید می‌کند. هدررفت انرژی موجب فشار بر زیرساخت‌های شبکه توزیع و کاهش بهره‌وری سرمایه‌گذاری‌ها می‌شود. کاهش مصرف بی‌رویه انرژی ظرفیت مالی دولت را آزاد می‌کند و منابع را برای توسعه پروژه‌های تولیدی و حمایتی در اختیار می‌گذارد.

پیامدهای اقتصادی اسراف محدود به خانوارها نیست. هر واحد اقتصادی، چه تولیدکننده باشد و چه مصرف‌کننده، کاهش بهره‌وری منابع را تجربه می‌کند. تولیدکنندگان با هزینه بالاتر تولید مواجه می‌شوند و توان رقابت آنها کاهش می‌یابد. مصرف‌کنندگان با قیمت‌های بالاتر و کاهش قدرت خرید روبه‌رو می‌شوند. این چرخه اسراف و افزایش هزینه‌ها رشد اقتصادی را کاهش می‌دهد، سرمایه‌گذاری را محدود می‌کند و فرصت‌های اشتغال را کاهش می‌دهد. منابعی که می‌توانست صرف آموزش، بهداشت و زیرساخت‌ها شود، به دلیل مصرف نابهینه از دست می‌رود و توان ملی برای پاسخگویی به نیاز جمعیت محدود می‌شود.

از طرفی اسراف موجب ناپایداری بازارها نیز می‌شود، چه آنکه مصرف بی‌رویه سوخت و انرژی، نوسانات قیمت در بازارهای داخلی و بین‌المللی را تشدید می‌کند و افزایش تقاضای غیرضروری قیمت‌ها را بالا می‌برد و دسترسی اقشار کم‌درآمد به منابع را محدود می‌کند. هدررفت مواد غذایی فشار بر سیستم توزیع و ذخیره‌سازی را افزایش می‌دهد و مدیریت عرضه و تقاضا را دشوار می‌سازد. این ناپایداری‌ها هزینه‌های مدیریتی و سیاستگذاری را بالا می‌برد و دولت را مجبور به صرف منابع بیشتر برای تثبیت بازار می‌کند.

کاهش هدررفت منابع بهره‌وری اقتصادی را افزایش می‌دهد و امکان تخصیص بهینه سرمایه‌ها را فراهم می‌سازد. منابع آزادشده ظرفیت مالی دولت و خانوارها را برای فعالیت‌های مولد در اختیار قرار می‌دهد. استمرار اسراف موجب فشار مضاعف بر اقتصاد و کاهش توان ملی خواهد شد و اهمیت آن زمانی بیشتر می‌شود که منابع محدود و جمعیت در حال رشد باشد و نیاز به دسترسی پایدار به منابع وجود داشته باشد.

پرهیز از اسراف امنیت اقتصادی را نیز تقویت می‌کند. منابعی که بیهوده مصرف نمی‌شوند، در شرایط حاد، کاهش تولید یا افزایش قیمت جهانی، قابلیت تبدیل به ذخایر راهبردی را دارند و از اقتصاد کشور در برابر شوک‌ها محافظت می‌کنند. مدیریت مصرف و کاهش هدررفت منابع، علاوه بر کاهش هزینه‌ها، عامل مهمی در ثبات اقتصاد و امنیت ملی است. طبعاً هدررفت منابع، پیامدهای مستقیم و غیرمستقیم گسترده‌ای بر اقتصاد کشور دارد. افزایش هزینه خانوار، فشار بر تولیدکننده، کاهش رشد اقتصادی، تورم و ناپایداری بازارها همه ناشی از مصرف نابهینه منابع است. بازگرداندن این منابع به چرخه تولید و مصرف قدرت اقتصادی کشور را تقویت می‌کند و امکان توسعه پایدار و رفاه عمومی را افزایش می‌دهد. این امر مستلزم تغییر نگرش و رفتار فردی و سازمانی، تقویت سیاست‌های مدیریتی و تبیین اثرات اقتصادی هر نوع اسراف است تا جامعه درک کند هر میزان هدررفت منابع، هزینه‌ای سنگین برای اقتصاد و رفاه عمومی دارد.

توجه به اسراف فراتر از توصیه اخلاقی است و ضرورتی اقتصادی برای حفظ توان ملی و رشد پایدار به شمار می‌رود. سرمایه‌های ملی که هدر می‌روند، بازگشتی برای کشور ندارند، اما با مدیریت صحیح مصرف، این منابع می‌توانند به توسعه زیرساخت‌ها، اشتغال، امنیت غذایی و انرژی و بهبود رفاه خانوارها تبدیل شوند. این رویکرد اقتصاد کشور را مقاوم و پویا می‌کند و امکان برنامه‌ریزی بلندمدت و مؤثر را فراهم می‌آورد.

خانه‌های دولتی آماده ورود به بازار اجاره

طبق قانون، دولت‌های گذشته با همکاری شهرداری‌ها باید سالی ۵۰هزار واحد در طول چند دهه گذشته مسکن استیجاری تولید می‌کردند، یک‌میلیون کجا و ۱۰هزارواحد کجا؟

گزارش یک

بهناز قاسمی

پس از آنکه دولت در اجرای سیاست‌های جهش تولید مسکن و تأمین خانه ناکام ماند، موضوع مسکن استیجاری را مطرح کرد تا شاید اندکی از فشار منتقدان کم شود، از این رو اردیبهشت امسال، وزیر راه‌وشهرسازی از تملک تعدادی از واحدهای مسکونی برای واگذاری به مستأجران خبر داد. مدیرکل راه‌وشهرسازی استان تهران نیز اخیراً اعلام کرد به زودی طرح مسکن اجاره‌ای در کشور اجرا خواهد شد و مقرر شده است ۱۰هزار واحد مسکونی تا پایان سال در اختیار متقاضیان قرار گیرد. ایلاتی، کارشناس مسکن در این خصوص می‌گوید: طبق قانون، دولت‌های گذشته با همکاری شهرداری‌ها باید سالی ۵۰هزار واحد در طول چند دهه گذشته مسکن استیجاری تولید می‌کردند، یک‌میلیون واحد کجا و ۱۰هزارواحد کجا؟ این میزان یک درصد از تعهدات است، ۹۹درصد مابقی چه می‌شود، آیا دولت برنامه‌ای دارد؟

رضا دهشیری | جوان

بر اساس قانون تشویق احداث و عرضه واحدهای مسکونی استیجاری مصوب ۱۳۷۷/۰۳/۲۴ مجلس شورای اسلامی، دولت مکلف است همه ساله حداقل ۱۰درصد تعداد واحدهای مسکونی شهری منظورشده در برنامه‌های پنج‌ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور را از طریق فراهم کردن تسهیلات لازم برای ساخت مسکن از سوی وزارت راه‌وشهرسازی و عرضه به صورت استیجاری یا اجاره به شرط تملیک به متقاضیان واجد شرایط تأمین کند.

برنامه مسکن استیجاری در ایران طی دهه‌های اخیر هراز گاهی مطرح شده اما هیچ‌گاه به سرانجام نرسیده است. از سال ۱۳۹۷ نیز این طرح در محافل دولتی و کارشناسی بر سر زبان‌ها افتاد اما به دلایلی همچون کمبود منابع، عدم‌تمایل بخش خصوصی برای ورود به این عرصه و نبود یک سازوکار مشخص نتیجه لازم را دربرنداشته است. بعد از آنکه دولت در اجرای قانون جهش تولید مسکن از انجام تعهداتش ناکام ماند و در احکام برنامه هفتم تغییراتی ایجاد کرد، موضوع مسکن استیجاری از سوی دولت برجسته شد.

■ شکاف جدی در هدف‌گذاری مسکن

بررسی‌های کمیسیون‌های تخصصی مجلس نشان می‌دهد وزارت راه‌وشهرسازی با ۷۷درصد احکام اجرایی‌نشده، ضعیف‌ترین عملکرد را در سال نخست برنامه هفتم توسعه داشته است. این وزارتخانه تنها ۲۳درصد از ۱۴۸ حکم قانونی مرتبط با حوزه خود را عملیاتی کرده که پیامدهای گسترده‌ای در بخش‌های کلانی مانند مسکن و حمل‌ونقل داشته است.

در برنامه هفتم، ساخت ۴۰۰هزار واحد مسکونی هدف‌گذاری شد، اما در دولت وفاق تنها ۷۰هزار واحد تکمیل شده است، از این رو افزایش ۵۰-۴۰درصدی قیمت مسکن و ۶۰-۴۵درصدی اجاره‌بها در کلانشهرها از دلایل عدم‌تحقق هدف‌گذاری برنامه هفتم و وعده‌های مسکنی دولت است.

■ فرار از انتقاد کارشناسان مسکن

با تشکیل دولت چهاردهم یک بار دیگر موضوع اجاره‌داری حرفه‌ای و مسکن استیجاری مطرح شد. براساس آمار، در ایران نزدیک به ۸میلیون مستأجر وجود دارد، آیا تنها ساخت ۷۵هزار واحد استیجاری (وعده دولت وفاق) کمکی به شرایط کنونی می‌کند یا خیر؟

ایلاتی، کارشناس مسکن در گفت‌وگو با «جوان» در این خصوص می‌گوید: براساس قانون تشویق احداث و عرضه واحدهای مسکونی استیجاری مصوب مجلس در سال ۱۳۹۷، مقرر شد با همکاری شهرداری‌ها سالی ۵۰هزار واحد یا ۱۰درصد میانگین ساخت‌وساز سالانه در طول چند دهه گذشته، مسکن استیجاری تولید شود، البته در همین قانون تأکید شده است اولویت اول تولید مسکن و خانه‌دارشدن اقشار مختلف جامعه باشد و مسکن استیجاری در اولویت دوم قرار گیرد، اما با رویه دولت چهاردهم به نظر می‌رسد اولویت اول به فراموشی سپرده شده و با اعطای فقط ۱۰هزار واحد مسکونی استیجاری، کم‌کاری‌شان را در این بخش پنهان کنند.

وی می‌افزاید: باید اولویت اول تلاش برای خانه‌دار کردن و توسعه مسکن ملکی برای خانوار باشد نه مسکن استیجاری. یک‌میلیون واحد ملکی کجا و ۱۰هزار واحد استیجاری کجا؟

ایلاتی می‌گوید: رقم ۱۰هزار واحد استیجاری، یک‌درصد از تعهدات دولت می‌شود، پس ۹۹درصد مابقی چه خواهد شد؟ آیا قرار است دولت امسال را با این ۱۰هزار واحد به پایان برساند؟

■ مسکن استیجاری جایگزین مسکن ملی؟

اواخر شهریور ۱۴۰۴ جزئیات عرضه مسکن استیجاری با دو مدل «تأمین واحدهای مسکونی آماده» و «ساخت مسکن استیجاری» برای زوج‌های جوان که طی پنج سال اخیر ازدواج کرده‌اند، با حضور وزیر راه‌وشهرسازی به تصویب رسید. فعلاً این برنامه با استفاده از منابع داخلی وزارت راه‌وشهرسازی اجرا می‌شود. در این خصوص حبیب‌الله طاهرخانی، معاون امور مسکن و ساختمان وزیر راه‌وشهرسازی در نشست تخصصی پایش طرح‌های حمایتی مسکن با بیان اینکه به دلیل وجود برخی محدودیت‌ها در کلانشهرها و شهرهای بزرگ ظرفیت تأمین مسکن ملکی محدود است و همچنین بخش قابل توجهی از خانوارها به خصوص زوج‌های جوان و دهک‌های کم‌درآمد یک تا ۴ امکان ورود به طرح‌های مسکن ملکی ندارند، اعلام کرد: تجربه‌های قبلی نشان داده است بخش قابل توجهی از گروه‌های کم‌درآمد حتی پس از ورود به طرح‌های مسکن ملکی و ثبت‌نام در این طرح‌ها، به دلیل مشکلات مالی و عدم‌توانمندی در تأمین سهم آورده متقاضی، در میانه راه یا پس از آن از طرح انصراف داده یا امتیاز و واحد خود را به مالکان و افراد دیگر واگذار کرده‌اند.

به گفته وی، در موارد بسیاری طرح‌های مسکن حمایتی به هدف اصابت نکرده است، بنابراین ورود به سیاست تأمین مسکن استیجاری عمومی به عنوان یکی از وجوه تأمین رفاه اجتماعی اجتناب‌ناپذیر و از تجربه‌های موفق بسیاری از کشورهای دنیاست، از این رو دستورالعمل ماده۶ بسته مدیریت بازار اجاره با هدف تأمین مسکن استیجاری برای زوج‌های جوان تدوین، تصویب و به استان‌ها ابلاغ شده است.

طاهرخانی می‌افزاید: در این راستا اقداماتی نیز در برخی استان‌ها از جمله استان تهران آغاز شده است. اجرای سیاست استیجار عمومی آغازی بنیادین برای اصلاح مسیر سیاستگذاری در بازار مسکن است.

در طرح مسکن استیجاری که دولت چهاردهم دنبال می‌کند از محل اراضی، املاک و مستغلات و همچنین منابع وزارت راه‌وشهرسازی برای تأمین و عرضه مسکن استیجاری استفاده و واحدهای مسکونی حاصل از آن به صورت اجاره‌ای به زوج‌های جوان فاقد مسکن برای مدت مشخص و با اجاره‌بهای پایین‌تر از نرخ بازار واگذار می‌شود

■ استقبال برخی سازنده‌ها

گفته می‌شود در طرح مسکن استیجاری که دولت چهاردهم دنبال می‌کند از محل اراضی، املاک و مستغلات و همچنین منابع وزارت راه‌وشهرسازی برای تأمین و عرضه مسکن استیجاری استفاده و واحدهای مسکونی حاصل از آن به صورت اجاره‌ای به زوج‌های جوان فاقد مسکن برای مدت مشخص و با اجاره‌بهای پایین‌تر از نرخ بازار واگذار می‌شود، همچنین سازنده‌ها و مالکانی که در مناطق هدف وزارت راه‌وشهرسازی برای تأمین مسکن استیجاری واحد مسکونی تمام‌شده یا نیمه‌تمام با پیشرفت فیزیکی بالا دارند نیز به دلیل شرایط رکود حاکم بر بازار و افت تقاضا، از تهاتر یا فروش املاک خود به وزارت راه‌وشهرسازی استقبال می‌کنند. براساس گزارش معاون امور مسکن وزیر راه‌وشهرسازی، تمرکز وزارتخانه عرضه واحدهای استیجاری در استطاعت با مساحت کمتر از ۱۰۰مترمربع است، همچنین قرار است بخشی از برنامه تأمین مسکن کارگران در قالب استیجار عمومی انجام شود و بخش دیگری از طرح به صورت عرضه مسکن ملکی به واجدان شرایط تحقق یابد.

گزارش۲

نرگس گودرزی

بازار قطعات خودرو در محاصره قاچاق

کاهش واردات رسمی به دلیل تأخیرهای ارزی و ضعف نظارت، بازار قطعات خودرو را به جولانگاه قاچاقچیان تبدیل کرده است. اکنون هشدارها درباره ورود قطعات نامرغوب و گران‌قیمت افزایش یافته و مطالبه اصلی مجلس، اقدام فوری بانک مرکزی و وزارت صمت برای اصلاح وضعیت تخصیص ارز است.

تأخیر در تخصیص ارز به واردات قطعات خودرو بازار را با کمبود شدید مواجه و مسیر را برای ورود گسترده قطعات قاچاق و بعضاً تقلبی هموار کرده است؛ معضلی که به گفته اعضای کمیسیون صنایع مجلس، نه‌تنها تولید داخلی را تحت فشار قرار داده بلکه قیمت‌ها را نیز به شکل نگران‌کننده‌ای افزایش داده است.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس تأخیر در تخصیص ارز به واردات قطعات خودرو را عامل افزایش قاچاق این قطعات دانست و افزود: بانک مرکزی و وزارت صمت باید روند تخصیص ارز به قطعه‌سازان را تسریع کنند، در غیر این صورت قاچاق قطعات نامرغوب و عرضه آنها با قیمت‌های گزاف افزایش می‌یابد که به تولیدکنندگان این حوزه آسیب می‌رساند.

بهنام رضوانی در مورد انتشار خبری از سوی رئیس اتحادیه آهنگران و صنعتگران خودرو مبنی بر اینکه تمامی قطعات وارداتی خودرو از مسیرهای غیرقانونی وارد کشور می‌شوند، به همین دلیل ساماندهی بازار خودرو عملاً ممکن نیست، به خانه ملت گفت: منعی برای واردات قطعات خودرو وجود ندارد و هیچ قانون یا دستورالعملی که از واردات آن جلوگیری کند، وجود ندارد و مشکل در این زمینه به نحوه تخصیص ارز برمی‌گردد. وی ادامه داد: با توجه به اینکه تخصیص ارز به واردات قطعات خودرو با تأخیر صورت می‌گیرد، باعث شده است واردات این قطعات از مبادی رسمی کاهش یابد، این در حالی است که بازار به شدت به قطعات خودرو نیاز دارد چراکه قطعه‌سازان داخلی نیز حدود ۴۰درصد از مواد اولیه مورد نیاز خود را وارد می‌کنند و چون نمی‌توانند بموقع ارز دریافت کنند، تولید قطعات در داخل نیز کاهش یافته است.

رضوانی تصریح کرد: این عوامل باعث شده است در حالی در بازار با کمبود قطعات خودرو مواجه شویم که میزان عرضه پایین اما تقاضا بسیار بالاست.

رضوانی خاطرنشان کرد: هم‌اکنون بخش اعظمی از قطعات خودرو از مبادی غیررسمی و به صورت قاچاق وارد می‌شود که هم با قیمت‌های گزاف عرضه می‌کنند و هم ممکن است این قطعات تقلبی باشند، بنابراین این روش به قطعه‌سازان داخلی ضربه وارد می‌کند.

این نماینده مردم در مجلس دوازدهم یادآور شد: علاج کار این است که بانک مرکزی و وزارت صنعت، معدن و تجارت روند تخصیص ارز به قطعه‌سازان را تسریع کنند و با قاچاق قطعات خودرو مبارزه شود، در غیر این صورت قطعاً عرضه قطعات نامرغوب با قیمت‌های گزاف افزایش می‌یابد که به تولیدکنندگان این حوزه آسیب می‌رساند. عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی تأکید کرد: هم‌اکنون میزان قطعاتی که در ایران تولید می‌شود پایین‌تر از میزان تقاضاست و اگر وقفه‌ای هم در تولید ایجاد شود، این فاصله بیشتر هم خواهد شد.

■ راه برخورد با قاچاق

نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس نیز در این باره با تأکید بر ضرورت تعریف کد شناسه برای قطعات خودرو گفت: وقتی در فروشگاه‌ها قطعات خودرو دارای کد شناسه باشند، عرصه بر قاچاقچیان در این حوزه تنگ و مسیر قاچاق مسدود خواهد شد.

سیدجواد حسینی کیا گفت: لازم است کد شناسایی کالا برای قطعات خودرو تعریف شود تا بتوان کالاهایی را که قاچاق هستند، شناسایی و رصد کرد.

نماینده مردم سنقر در مجلس شورای اسلامی یادآور شد: آنچه مسلم است اینکه کد شناسه، اصالت و کیفیت قطعات خودرو چه برای قطعات تولید داخلی و چه وارداتی را نشان می‌دهد.

این نماینده مردم در مجلس دوازدهم تصریح کرد: این روش می‌تواند شرایط ورود دستگاه‌های نظارتی همچون سازمان تعزیرات حکومتی و اتاق اصناف را فراهم کند تا از عرضه قطعات خورو قاچاق در بازار جلوگیری کنند. نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی تأکید کرد: بی‌تردید وقتی در فروشگاه‌ها قطعات خودرو دارای کد شناسه باشند، عرصه بر قاچاقچیان در این حوزه تنگ و مسیر قاچاق مسدود خواهد شد.

جواد برازنده، رئیس اتحادیه آهنگران و صنعتگران خودرو به تازگی در مصاحبه‌ای با بیان اینکه یک قطعه خودرو هم به طور قانونی وارد کشور نمی‌شود، گفت: بزرگ‌ترین معضل ما، واردات قطعات بی‌کیفیت چینی است.

■ اصلاح سیاست ارزی راهکار مقابله با قاچاق

مسئله اصلی نه ممنوعیت واردات، بلکه اختلال در فرایند تخصیص ارز است؛ عاملی که باعث کاهش واردات رسمی، افت تولید داخلی و در نهایت رشد قاچاق قطعات خودرو شده است. این وضعیت به دو پیامد جدی منجر شده است. افزایش عرضه قطعات تقلبی و بی‌کیفیت که امنیت و بهره‌وری خودروها را تهدید می‌کند و دیگری آسیب تولیدکنندگان داخلی که به دلیل کمبود مواد اولیه و رقابت نابرابر با کالای قاچاق، توان ادامه فعالیت را از دست می‌دهند.

برای ساماندهی بازار قطعات خودرو و مقابله مؤثر با قاچاق، لازم است مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ و عملیاتی در دستور کار قرار گیرد. نخست آنکه تسریع در تخصیص ارز به واردکنندگان و قطعه‌سازان ضروری است. ایجاد اولویت ارزی مشخص برای قطعات یدکی و مواد اولیه، تعیین سقف زمانی الزام‌آور برای پاسخ‌دهی بانک مرکزی و به‌کارگیری روش‌های تسهیل‌شده‌ای مانند اعتبارات اسنادی می‌تواند بخش قابل‌توجهی از این تأخیرها را برطرف کند.

در کنار این موضوع، اجرای کامل نظام کد شناسه و رهگیری قطعات نقش مهمی در شفافیت بازار دارد. لازم است تمام قطعات وارداتی و تولید داخل دارای کد شناسه کالا باشند و زنجیره توزیع از گمرک تا فروشگاه به‌طور کامل با سامانه جامع تجارت یکپارچه شود.

برای کاهش قاچاق، تقویت نظارت و برخورد هدفمند نیز ضروری است. افزایش نظارت مرزی بر قطعات کوچک و قابل‌حمل، ورود فعال دستگاه‌هایی همچون تعزیرات، اصناف و سازمان حمایت به چرخه کنترل بازار و تعیین جریمه‌های بازدارنده برای عرضه قطعات فاقد کد، می‌تواند مسیر قاچاق را محدود کند.

همزمان حمایت هدفمند از تولید داخلی باید دنبال شود تا سفره تولیدکنندگان در رقابت با قاچاقچیان کوچک نشود. تأمین پایدار مواد اولیه، ارائه تسهیلات کم‌بهره برای ارتقای فناوری و ایجاد قراردادهای بلندمدت میان خودروسازان و قطعه‌سازان، می‌تواند ثبات و استمرار تولید را تضمین کند. به این ترتیب، مجموعه‌ای از اصلاحات در حوزه ارزی، نظارتی، تولیدی و فرهنگی می‌تواند به طور همزمان بازار قطعات خودرو را سامان بخشد و مسیر قاچاق را مسدود کند.

کنترل قاچاق قطعات خودرو تنها با مشت آهنین نظارتی ممکن نیست، باید مسیر رسمی واردات و تولید داخلی تقویت شود تا قاچاقچی اساساً مزیت اقتصادی نداشته باشد. بدون تسریع در تخصیص ارز و بدون شفافیت کامل در زنجیره تأمین، هر اقدامی مقطعی و ناکارآمد خواهد بود. مدیریت این بازار نیازمند هماهنگی همزمان بانک مرکزی، وزارت صمت، گمرک، تعزیرات و قطعه‌سازان است.

آگهی دعوت به افراز قسمتی از پلاک ۸۹/۲۶ بخش ۴ - اهواز (حمدان بحره)

نظر به به درخواست اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان کارون در خصوص افراز یک قطعه زمین اراضی ملی از پلاک ۸۹/۲۶ بخش ۴ - اهواز (حمدان بحره) به مساحت ۱۷۶۰۰۰ متر مربع به استحضار می رساند.

برابر سامانه جامع دفتر املاک ششدانگ پلاک موصوف به نام

۱- امید مشعلی به عنوان مالک میزان ۱۶۰۰۰۰ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار - به نشانی اهواز گلستان خیابان اردیبهشت بین آبان و آذر- مجتمع نایس ۴ - پلاک ۱۱۲

۲- کریم باوی به عنوان مالک میزان ۱۸ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار (فاقد نشانی)

۳- عارف حزباوی به عنوان مالک میزان ۱۳۵/۵۰۰ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار به نشانی شهرستان کارون- سید صالح- خیابان شهید محمد حزباوی.

۴- عزیز حمودی به عنوان مالک میزان ۱۹ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار به نشانی شهرستان کارون روستای عمیره- خیابان شهید ثامری- جنب مسجد حضرت رسول.

۵- جاسم حزباوی به عنوان مالک میزان ۵۰/۴۰۰ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار به نشانی شهرستان کارون سید صالح - خیابان شهید عبود حزباوی

۶- فراز زاهدی بعنوان مالک میزان ۱۰ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون وسیصدوشصت و پنج هزار (فاقد نشانی)

۷- عبدالحسین حمودی بعنوان مالک میزان ۱۵ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار (فاقد نشانی)

۸- دولت جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری به عنوان مالک میزان ۱۰۸ میلیون و دویست و هجده هزار و ۸۸۰ سهم مشاع از مقسم ۱۱۰ میلیون و سیصد و شصت و پنج هزار سابقه ثبت و اسناد مالکیت دارد.

که بر این اساس دولت جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری بعنوان مالک مشاعی پلاک ۸۹/۲۶ واقع در بخش ۴ - اهواز تقاضای افراز یک قطعه از سهام مشاعی به مساحت ۱۷۶۰۰۰ هزار متر مربع خود به استناد آئین نامه قانون افراز و فروش املاک مشاع مصوب آذر ماه ۱۳۵۷ را نمودند، لذا با توجه به موافقت ۲۲۰/۱۳/۱۲۱۶۸۱ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۴ مدیریت امور اراضی سازمان جهاد کشاورزی و از آنجایی که اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان کارون به موجب نامه شماره ۱۴۰۴۲۶۲۰۱/۵۴/۳۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۹ نشانی و محل سکونت تعدادی از مالکین مشاعی به شرح فوق راگواهی نمودند، لذا به موجب این آگهی از شما مالکین مشاعی پلاک ۸۹/۲۶ دعوت می‌شود که در روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ راس ساعت ۱۰/۳۰ صبح باتفاق نماینده و نقشه بردار اداره ثبت اسناد و املاک اهواز در محل مورد تقاضای افراز جهت انجام عملیات افرازی حضور یافته و عدم حضور مانع انجام کار نخواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۰۵۹۳۴۲

مردانی - رئیس ثبت اسناد و املاک ناحیه یک اهواز

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی پیمانکاران

وزارت راه و شهرسازی
اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان

اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان در نظر دارد ارزیابی کیفی پیمانکاران را جهت پروژه زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

۱- پروژه تکمیل آماده‌سازی پروژه ملی مسکن کیان ۲ شهر سقز با مبلغ برآورد ۲,۹۱۵,۷۴۲,۴۶۰,۹۴۵ ریال با فهرست بها تجمیع شده راه، باند فرودگاه و زیرسازی راه آهن سال ۱۴۰۴

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی راجهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

***** آدرس: کردستان - سنندج - بلوار آزادگان - اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان

شناسه آگهی: ۲۰۵۸۷۶۷